

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 100.

Tredie Session.

63de Møde.

Tredagen den 23de Januar.

(Fortf.)

H. P. Hansen (fortsat): Jeg troer imidlertid, at dersom man kom til den Anskuelse, og den Mening, som jeg har tilladt mig at troe, har en Deel for sig, nemlig, at der bør gives saadanne Foretagender af større Omfang, for at befordre det almindelige Velbefindende, en Opmuntring fra Lovgivningens Side, da turde der vel være Anledning til ogsaa at gjøre Kjøbenhavns Commune deelagtig i den Udstrækning, som ved Lovudkastet er tilstiftet, navnlig forsaavidt dette Andragende nu er foranlediget fra Odense Commune. Jeg skal kun bemærke, at saaledes som Resolutionsen af 1844 nu er given for Kjøbenhavn, er den vedvarende og ikke begrændset til nogen vis Tid. Kommunen maatte altsaa, dersom man vilde ophæve den, billigen kunne vente, at man, naar man gjorde Forandring heri, da ogsaa vil lade den blive deelagtig i den Udstrækning af Begunstigelser, som man vilde give Reglen i Almindelighed. Forsaavidt det endvidere er bemærket, og navnlig af det ærede Medlem fra Falster (Stampe), at der maaskee turde være Anledning til at blive staaende ved det Tilfælde, som har foranlediget det nærværende Lovudkast, nemlig Vand- og Gasledningsanlægget i Odense, da kan jeg dog ikke negte, at jeg finder, at det har Noget imod sig, om man saaledes i ethvert enkelt Tilfælde fra Lovgivningens Side skulde give en Lov for enhver Bestemmelse, der dog er af en aldeles lignende Natur som den, man allerede engang har afgjort, og det forekommer mig ogsaa, at det er et høist billigt Krav, som enhver, endogsaa den mindre Commune maatte kunne gjøre, naar den paatænkte saadanne An-

læg, at den da vilde komme til at nyde de samme Fordele, som en anden eller større Commune havde nydt. Det, at det er en mindre Commune, synes mig ikke at burde være til Hinder for, at den erholdt samme Begunstigelse, og det forekommer mig endog, at det maaskee kunde bidrage til at fremme et saadant Foretagende, at den har Visshed for, at den under lige Omstændigheder vil komme til at nyde de samme Fordele, som andre Communer have havt. Lovudkastet gaaer jo desuden ud paa at begrænde Tidsrummet for denne Begunstigelse til et vist Antal Aar, nemlig til 1857, forsaavidt det ærede Thing maatte gaae ind derpaa, og det forekommer mig derfor, at de Betænkkeligheder, man kunde have ved saaledes at udstrække Begunstigelsen, for en Deel ville være fjernede. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at der vel kunde være Anledning til at gaae ind paa det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille; men jeg formoder, at der heller ikke vil være Noget til Hinder for, naar Udvalget tager Sagen under nærmere Overveielse, at dele Forslaget i saadanne forskellige Punkter eller Paragrapher, som der er hentydet paa, for at give det ærede Thing Anledning til enten at antage dem alle eller enkelte af dem, eftersom Forhandlingerne nærmere maatte give Anledning dertil.

Nyholm: Jeg føler, at det har noget Ubehageligt ved sig, saaledes som jeg med saa Ord skal tillade mig at gjøre det, at tale imod det nærværende Lovudkast, fordi man stedse synes, hver Gang der bliver Spørgsmaal om, at den Ene eller den Anden skal nyde en Begunstigelse, at det kun er Smaating for den hele Stat. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa et gammelt Ord, der siger, at „mange Vække smaa gjøre en stor Aa“, og dette forekommer mig virkelig at kunne anvendes her. Er det Princip